

POREMEĆAJI QT INTERVALA KOD PACIJENATA SA AUTONOMNOM DIJABETESNOM NEUROPATIJOM

Vladan Ninković¹, Srđan Ninković²
¹Specijalna Bolnica „Mercur“, Vrnjačka Banja
²Klinički centar „Kragujevac“, Kragujevac

SAŽETAK

Uvod. Autonomna dijabetesna neuropatija klinički je još uvek nedovoljno definisan problem povezan sa brojnim kliničkim sindromima. Cilj rada je da kod pacijenata obolelih od dijabetesa utvrdi odnos autonomne dijabetesne neuropatije i poremećaja QT intervala, kao i osetljivost pojedinih kardiovaskularnih testova u detekciji patološke QT disperzije.

Metod. U ispitivanje je uključeno ukupno 100 pacijenata obolelih od dijabetesa, podjednak broj sa dijabetesom tipa 1 i tipa 2, i 20 zdravih osoba u kontrolnoj grupi. Za dijagnozu autonomne dijabetesne neuropatije korišćeni su klasični „Ewingovi“ kardiovaskularni testovi. U standardnom dvanaestokanalnom EKG-u određeni su QTc srednji, QTc maksimalni, QTc minimalni i QTc disperzija (razlika između QTc maksimalni i QTc minimalni). Patološkom je smatrana QTc disperzija veća od 43 ms. Za obradu podataka korišćene su metode deskriptivne statistike i testiranja hipoteze.

Rezultati. Postoji pozitivna korelacija između autonomne dijabetesne neuropatije i QTc maksimalni, QTc srednji i QTc disperzije. Nije uočena povezanost između QTc disperzije ni sa jednim od testova koji se koriste za procenu parasimpatikusnog dela autonomnog nervnog sistema. Posebnu povezanost sa patološkom QT disperzijom pokazuje test ortostatske hipotenzije.

Zaključak. Korišćeni testovi se zbog svoje jednostavnosti i pouzdanosti mogu koristiti u detekciji pacijenata sa patološkim vrednostima QTc disperzije u uslovima kliničke prakse.

Ključne reči: dijabetesne neuropatije; bolesti autonomnog nervnog sistema; elektrokardiografija.